

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 400 Lei.
pe un jumătate de an 200 Lei

Abonamentele se plătesc nu
pe înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava Mică. Telefon Nr. 68.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lărgimea
doi milimetri, Lei 15 Lărgimea de
1 centimetru Lei 60.

Datorințe agriste

Ceva despre răspândirea presei bune

Una din datorințele agris-tilor, adică a membrilor Asociațiilor Generale a Românilor Uniți, este aceea a răspândirii în cercuri cât mai largi a scrisului sănătos, a presei bune. Despre această datorință sfântă și arătoare, pe care o nesocotesc atâția creștini nesocotiți și chiar unii agriști, aș vrea să scriu câteva șire.

Presa bună este, după cum s'a mai spus de atâtea ori în această foaie, una dintre cele mai mari puteri de apostolie creștinească. Prin presa bună se spulberează toate minciunile, toate greșelile și toate calomniile îndreptate contra Bisericii Catolice; se apără drepturile lui Dumnezeu și ale Bisericii; se seamănă idei bune; se creiază convingeri sănătoase; se împrăstie întunecul și se aduce lumină în multe suflete întunecate; se pregătesc legi și legiuitori mai buni; se atâță zelul pentru a munci în slujba lui Dumnezeu și a sfintei sale Biserici; se pregătește triumful dreptății și biruința iubirii creștine; se pregătesc creștini aleși și cetățeni de omenie; se pregătește îmbunătățirea situației economice a omenirii și altele multe de tot care nu se pot înșira într'un articol de foaie. Și tot prin presa bună se pune un zăgaz și se gătuiește presa rea sau scrisul otrăvitor de suflete și aducător de atâtea rele asupra popoarelor.

Cum să facem răspândirea presei bune? Înainte de toate, fiecare agru parohial ar trebui să-și aibă biblioteca sa compusă din mai multe sute de cărți (în parohiile mari, chiar din mai multe

mii de volume). Biblioteca să aibă tot felul de cărți bune: religie, istorie, știință, agricultură, romane și poezii morale și a. m. d., mai ales că azi și noi Români Uniți ne putem fâli cu o frumoasă literatură religioasă. Cărțile să se împrumute în fiecare Duminecă după sfânta liturghie sau după vecernie.

Va zice cineva: de unde bani pentru procurarea cărților? Se răspund: În fiecare parohie se află mai mulți credincioși înstăriți, dornici de a face bine în jurul lor. Aceștia bucuroși vor jertși câteva mii de lei pentru biblioteca, mai ales dacă cei chemați vor ști să le atâțe zelul. Apoi se pot face colecte anuale în acest scop și să se dea și din cotizațiile membrilor.

O bibliotecă catolică într'o comună sau într'o parohie este un minunat și permanent misionar între credincioși. Comitetele parohiale ale Agrului să ia deci măsuri ca să-și întemeieze cât mai repede o bibliotecă și să nu fie creștin în parohie care, să nu citească cel puțin o carte pe lună din această bibliotecă.

Să se îndemne agriștii, ca să-și cumpere și ei cărți pe seama lor și a familiei lor. Cu jertșirea tutunului dintr'o zi pe săptămână sau altceva asemănător, ajungi la sfârșitul lunii să cumperi două-trei-patru cărți bune creștine, care-ți pot aduce mare folos sufletesc ție și celor din jurul tău.

Agriștii cu stare materială mai bună să nu rămână fără o foaie catolică în casă, care să le ducă săp-

tămână de săptămână învățături sufletești, știri din țară și din lumea largă, învățături date de agronomi, medici, etc. Catolicii din alte țări știu mai bine preții foaia catolică, de aceea nu e mirare că au mai multezeci de foi catolice ce ies zilnic în câte 3-4 și 5 sute de mii de exemplare. Noi încă trebuie să i urmăm după puterile noastre.

Azi aproape nu este creștin știutor de carte care să nu-și cumpere în preajma Crăciunului cel puțin un Calendar-Almanah. Dintre almanahurile cele mai bune sunt cele creștine catolice. Aceste se publică sub cenzura Bisericii și ele nu pot duce pe aripile lor decât lucruri bune și folositoare. Ele încă sunt de cele mai multe ori adevărate colaboratoare ale preotului în propovăduirea credinței și în buna conducere a parohiei. Agriștii să nu-și cumpere decât almanahurile cinstite și pe cât se poate numai catolice; să se nișuiască a îndemna și pe alții ca să le urmeze pilda.

Preoți și mireni, tineri și bătrâni, bărbați și femei, și mai ales noi agriștii să ne unim în răspândirea presei bune: să nu abonăm decât foi catolice; să nu cumpărăm decât cărți care propovăduiesc adevărul și virtutea; să respingem foile și cărțile dușmănoase religiei noastre și morăvurilor; să aruncăm în foc cărțile și foile otrăvitoare de suflet, de cumva din nefericire avem de a cestea prin casa noastră și să îndemnăm iară și iară din suflet ca și alții să facă la fel.

Prof. Ioan Vultur
secretar al A. G. R. U-lui

Biserica și săracii

I. Ceva despre săraci și sărăcie

Sărac se numește de obicei cel lipsit de pâinea cea de toate zilele, de hrană și îmbrăcăminte. Săraci au fost și vor fi în toată vremea. Nesfârșitele armate conduse acum câteva mii de ani de un Darius, de un Xerxes, de un Alexandru Macedon sau ceva mai târziu, milioanele de barbari conduse de un Attila sau de un Odoacru nu era altceva decât armate de săraci care au năvălit asupra Europei pentru a-și căuta pe un pământ mai roditor pâinea cea de toate zilele. Dar azi câți săraci nu sunt?! Din câte familii nu lipsește pâinea cea de toate zilele, hainele calde de iarnă, încălțăminte etc.? Câte familii n'au rămas în mijlocul drumului fără adăpost, fără pâine, fără nici un ajutor, în urma bombardamentelor sau în urma luptelor?!

Lumea a luptat enorm de mult contra sărăciei prin invențiile sale de tot felul demne de toată lauda; ea a introdus multe binefaceri pentru a îmbunătăți starea celor săraci, dar n'a reușit să ștergă sărăcia. Fiecare stat și cătun își are săracii săi, pe flămânzii săi, pe sdrențoșii săi... Da, pentru că izvoarele sărăciei sunt de nesecat!

Iată un muncitor harnic și cinstit, care din munca brațelor sale își câștigă pentru sine și pentru ai săi pâinea cea de toate zilele. Vine un accident de muncă, o boală sau altă nefericire care-i oprește să câștige ca mai înainte și l supune la cheltueli mari cu medicii, cu spitalul, etc. Iată sărăcia legându-se de el și de ai săi.

Vezi de altă parte unul care-și agonisise o avere foarte mare și încă pe cale destul de cinstită. O bombă aruncată de dușman asupra casei sale, li redusese la nimica toată averea. Într'o clipă pierduse tot cecece agonisise o viață întreagă. — Apoi unde mai pui o mulțime de alte cauze ale

GRAUNTE SUFLETEȘTI

Are drept poporul să-și aleagă el preoți?

Am citit dăunăzi în ziare, că vreocâtiva credincioși uniți au trecut la ortodoxie pentru că Conzistorul dela Blaj nu le-a dat de preot pe acela pe care l-au dorit ei.

Se naște întrebarea, pentru ce Biserica greco-catolică nu dă voie poporului, să-și aleagă el însuși preoții, pe când Biserica ortodoxă le dă acest drept?

Răspunsul e: Biserica greco-catolică sau unită cu Roma urmează întru toate învățăturile Domnului nostru Isus Cristos, când numește ea preoții și nu-i dă voie poporului să și-i aleagă el. Pentru că Domnul Cristos i-a spus sfântului Petru: „*Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ, legat va fi și în cer și oricâte vei deslega pe pământ, deslegate vor fi și în cer*” (Matei 16, 19). Sub cuvântul „a lega” și „a deslega” i-a dat sfântului Petru puterea de a stăpâni în biserică, ceea ce înseamnă că cei stăpâniți de el trebuie să i se supună, și încă de așa, ca el să fie stăpânul, el să poruncească întru toate și peste toate.

Tot sfântului Petru i-a porun-

spre imensele binefaceri ale Bisericii față de săraci, să vedem în ce stare se afla săracul în lumea veche păgână.

cit Isus: „*Paște mieluseii mei, paște oile mele*” (Ioan 21, 15 și 17), adică Isus i-a dat sfântului Petru puterea de a paște atât mieluseii, sub cari se înțeleg credincioșii, cât și oile sub cari se înțeleg preoții. Turma nici odată nu și-a ales însuși păstorul, ci l-a primit pe acela care i-a fost merit.

Cetim apoi la Faptele Apostolilor 14, 22 că sf. Pavel și sf. apostol Varnava au pus preoți în singuraticile biserici. Despre sf. Pavel mai citim în epistola întâie către Timoteiu la cap 1 că l-a pus pe Timoteiu episcop în biserică din Efes, iar în epistola sa către Tit că l-a pus pe Tit episcop în biserică din Creta. Mai știm apoi din scrierile sfinților Părinți că sf. Petru a hirotonit pe sf. Clemente și l-a pus episcop la Roma și că sf. evanghelist Ioan a pus episcopi și preoți pe la bisericile din Asia.

Aceasta însă n'au făcut-o numai apostolii, ci ei au poruncit ca tot asemenea să facă urmașii lor. De aceea zice sf. apostol Pavel în epistola sa către Tit (1, 5): „*Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptezi cele ce lipsesc și să așezi în orașe preoți, precum ți-am poruncit*”. Unde trebuie dovezi mai bune, că numai apostolii și urmașii lor au dreptul a numi preoți, iar nu a și-i alege poporul?

Mai citim apoi la Faptele Apostolilor 20, 28 că sf. apostol Pavel a spus: „*Luăți dară a-minte de voi și de toată turma, peste care Spiritul*

Sfânt v'a pus episcopi, ca să pășteți biserica lui Dumnezeu pe care a câștigat-o cu sângele său”. Așadar nu poporul, ci Spiritul Sfânt a pus episcopi.

Din toate aceste cuvinte ale sf. Scripturi se vede limpede că nu poporul are dreptul să-și aleagă pe episcopi și preoți și că Domnul Cristos iar mai târziu apostolii și urmașii lor au numit episcopi și preoți; așezându-i în diferite orașe și sate.

Iată pentru ce numește episcopul în biserică noastră preoți și nu dă voie poporului să-i aleagă el.

De altfel și mintea limpede ne spune că mai bine trebuie să-și cunoască pe preoții săi episcopul, — care i-a chemat la preoție, i-a crescut, i-a învățat și i-a hirotonit —, decât mireni, oricât de învățați ar fi aceia. Poporul judecă numai după cele din afară, după glas, după grai, după înfățișare și după formă; pe când episcopul și sfetele sale îi cunosc pe toți preoții și ei știu mai bine, care unde se potrivește și unde nu.

Ce ar fi dacă la fabrici muncitorii și-ar alege inginerii și nu inginerii pe muncitorii lor? De unde să cunoască un muncitor, care inginer ce cunoștințe are, care inginer la care lucrarea e mai potrivită?

Dacă pe un inginer nu-l poate cunoaște ce plătește decât numai un alt inginer, pe un medic numai un alt medic, pe un avocat numai un alt avocat, pe un învățător numai un alt învățător sau profesor — pe un preot pentru ce să-l poată cunoaște mai bine mireni decât episcopul său?

Iată pentru ce biserica noastră

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Din popor

Azi m'am apucat a scrie
Ca să scriu o poezie
Jalnică și cam așa
Cum e inimioara mea.
Foaie verde viorea
Când vine Dumineca
Frunzuliță de măr rupt
Nu purtăm gându la joc,
Că ne ducem pân la gară
Pân la gară și napoi
Că nu este joc la noi.

Foaie verde de măr
S'au plinit acum trei ani
Frunză verde baraboi
Și-i război și năcaz mare
Că oameni's la bătaie
Că de când Rusu se bate
Nu mai sunt jocuri pe sate
Numai mame supărate
Neveste'n negru îmbrăcate
Și copii rămași de tată

Pentru lifta rea spurcată.
Nu mai vezi fete gătite
Numai în negru cernițe
Căci ele se poartă'n jale
Că feciorii's la bătaie.

Frunzuliță de măr copt
Că feciorii's duși la front
Să termine bătaia
Să gate cu Rusia.
Primăvară, primăvară,
Vino iar la noi în țară,
Iară tu când vei veni
Adă alte bucurii
Adă bucurii și flori
Și oamenii din război.
Frunză verde de șalate
Că sunt lanuri nearate
Și fete nemăritate
Frunză verde, foaie lată,
Gată-te război odată
Foaie verde de secară
Să vie feciorii iară
Să ne'nveselim și noi
Că trăim tot cu nevoi.
Ascultă-mi, Doamne, ruga
Și termină bătaia.
Foaie verde de secară

Adă-l și-al meu iar în țară
Să vie'n țară și'n sat
Că demult el a plecat
A plecat la datorie
Pentru marea Românie,
Frunză verde marmeladă
Scrisă de-o tânără fată
Măria mi-e numele
Deac mi-e pronumele
În Chețani mi-e locuința
În Dumnezeu mi e credința
Frunză verde ca nalba
Județul mi-e Cluj-Turda.

Foaie verde, foaie lată
Gată-te război odată
Căci măicuța-i supărată
Că tata-i dus la armată.

Că, tată, când ai plecat,
Ziua bună ți-ai luat
Pe mini m'ai lăsat dormind
Și la gară ai pornit
Și ai zis: la revedere
Pentru nu știu câtă vreme.

Tată eu is tinerea
Și pricep cum stă lumea,

Că de când m'am ridicat
La armată ești plecat
Ai plecat și ne-ai lăsat
Trăind tată cu bănat
Cu bănat, cu supărare,
Că ești tată la cătane.
Dă, Doamne, o pace'n țară
Să vie-al meu tată iară,
Când trenu'n gară sosește
Fata-ți la poartă zorește
Și mă uit să te zăresc
Și dumneata nu sosești.

Scrisă de Deac Maria I. Nicolae
elevă cl. III primară Chețani.

Sf. Elena și Sf. Cruce

St. Elena, mama împăratului Constantin cel Mare, care a eliberat pe creștini, și-a câștigat o mulțime de merite prin aflarea Sfintei Cruci, cât și prin râvna ei cu care a muncit pentru lăfărea cuvântului lui Isus Hristos în Răsărit și în special în Palestina. Istoria ne povestește prea puțin din viața ei plină de har. Ea petrecuse mai mult de 15 ani în rugăciune. Deabia când liul ei,

nu poate implini dorința poporului, de a-și alege el preoții! Fiecare tagmă mai bine își cunoaște tagma proprie decât pe cea străină ei; tot asemenea e foarte limpede ca și preoții mai bine să se cunoască ei între ei, decât să cunoască poporul.

Când așadar cei câțiva credincioși s'au mîniat pe Mitropolia Blajului, că nu le-a dat pe preotul pe care ei l-au voit și l-au cerut și au trecut pentru aceasta la ortodoxie, au făcut un lucru rău și neplăcut lui Dumnezeu, pentru că și-au schimbat religia nu din convingere, ci din mînie și ciudă, ceea ce nu numai că nu poate fi lucru plăcut lui Dumnezeu, ci este un mare păcat, pe care Dumnezeu îl pedepsește foarte aspru, atât aci pe pămînt, cât și în lumea cealaltă. Oaci religia nu este o haină pe rare s'o schimbi când vrei și după cum suflă vînturile, ci este un dar al lui Dumnezeu, pe care el îl dă acelora, cari cantă cu toată răvna după dreptate, cari trăiesc o viață foarte cucernică și cari se roagă într'una Domnului, asemenea apostolilor, zi când: „Doamne adauge-ne credință” (Luca 17, 5).

Intrucât acci credincioși au făcut trecerea din convingere cu rată, că biserica ortodoxă este singura biserică mîntuitoare întemeiată de Cristos Domnul, bine au făcut; intrucât au făcut-o însă din mînie și din ciudă, din răzvrutare și răutate, îi va ajunge biciul lui Dumnezeu poate încă în lumea aceasta, iar dincolo vor avea să sufere cele mai cumplite chinuri.

Părintele Iuliu

De prin sate

Binecuvîntarea bisericii din Sânpetru de Cîmpie

Sânpetru de Cîmpie este o mare și frumoasă comună românească din județul Cluj-Turda, pe Cîmpia Ardeleană, aproape de granița vremelnică dintre noi și unguri, vestită pentru târgurile de vite, ca și cari puține erau pe vremuri. Credincioșii noștri de acolo, și sunt peste 1500 de suflete, n'aveau decât o veche bisericuță, de lemn, ridicată în 1711. Nu mai era modru să încapă în ea atîta lume.

Numindu-le Preavenerabilul Consistor Arhiepiscopesc dela Blaj un preot cuernic și harnic în persoana Păr. Silviu R. Marlan, acesta s'a hotărît, îndată ce a venit în marea sa parohie, să zidească un lăcaș vrednic lui Dumnezeu. Și Dumnezeu l-a ajutat, așa că Sânpetrenii au astăzi o biserică asemenea unei catedrale, care se ridică pe un loc înalt, în mijlocul comunei, și este de toată frumusețea. Se și mîndrește Sânpetrenii cu biserica lor; și cu drept cuvînt se și pot mândri, că biserica asemenea a ceea ce nu este jur împrejur.

Duminecă 5 Septembrie s'a făcut binecuvîntarea minunatei biserici, de către Păr. canonic mitropolitan Iuliu Maior din Blaj. Mai înainte s'a făcut utrenia în vechea bisericuță apoi au fost ridicate sfintele vase și însăși Sfînta Cuminicătură și duse în procesiune la biserica cea nouă, mergînd înainte, copiii, apoi fetele și femeile și pe urmă bărbaii toți în rânduri de câte 4. Sânpetrenii au păstrat această ordine desăvîrșită pe întreg drumul.

În noua biserică s'a făcut binecuvîntarea de către trimisul Blajului, ajutat de Păr. protopop Gh. Pădurean din Șulția și de preoții N. Racovițan din Silvașul de Cîmpie, E. Pop din Tușin, I. Bătăciu, din Sîngiorgiu de Cîmpie, L. Fetti din Silvașul de Cîmpie, I. Florea din Pogăceaua, M. Crișan din Șarmășel gară și S. R. Marian din localitate.

Cei peste 4000 de credincioși, adunați din aproape toate parohiile din jur, neln căpînd în biserică, au ascultat sf. liturghie de afară, iară la stîrșitul liturghiei Păr. canonic le-a predicat de pe treptii bisericii, ca să fie, auzit de toți.

După liturghie a urmat un banchet în școala de stat, la care au luat parte numai cărturarii.

Cînd Sânpetrenii își vor și zugrăvi noua biserică și o vor prevedea și cu iconostas la regulă, autem siguri că le-o va consacra însuși arhierul, ceea ce de ar da Dumnezeu să se întîmple cât mai iute, că Sânpetrenii s'au dovedit a fi oameni credincioși, buni și jertfelnici.

Din comuna Boarta-Tr. Mare

Prin stăruința preotului local, păr. paroh Simlon Domșa, a fost relăuțată Reuniunea Mariană, avînd ca președinte, pe d-na Floarea Răchită, inv. pens. și vice președintă pe d-na Sofia Rațiu n. Badiu Odată sămănța bună aruncată, așteptăm scerșul cu încredere:

L. V. A

Știri agriste

Comitetul AGRU-ului arhidiecezan și cel parohial din Blaj, au hotărît în ultima ședință prezidată de dl inspector general *Prof. Nicolae Negrușiu*, să tipărească mai multe broșuri și broșurele cu caracter religios și moral. Deocamdată sînt sub tipar și vor apare în aceste zile:

- 1) *Biserica și muncitorul*, a Păr. Ioan Vultur, profesor în Blaj;
- 2) *Sfîntul nostru*, Ieremia Romanul, a Păr. canonic mitropolitan Dumitru Neda. Vor urma apoi: *Cine sînt pocăiții* a Păr. prof. Dr. Alex. Todea; *Ce este Agrul* a Păr. Dr. Sept. Tedoran, prof. de teol. și altele. Toate aceste broșuri se vor vinde pe un preț mic, fără nici un câștig bănesc, căci AGRU nu urmărește decât apostolatul creștin.

Reuniunea femeilor române unite din comuna Hosman, jud. Sibiu, de sub conducerea dnei Olimpia Hațeganu a colectat pentru parohiile din Vechiul Rațat suma de lei 1115. Dumnezeu să primească darul sufletelor credincioase și să-l răsplătească la mîit.

Pe cruce...

Stîrșit de durere, străpuns de piroane groase. Mîntuitorul lumii stă atîrnat pe cruce, între cei fărădelege socotit.

Sângele curge șiroaie din trupul Lui plin de rane, durerile îi sînt mari, iar El rabdă, suferă și tace; nu scoate nici un strigăt de durere, dar cu ochii plini de lacrimi se roagă pentru rășignitorii Lui: „Părinte, iartă-i că nu știu ce fac”.

Suflete iubite, gîndiți-te-ai vreodată la Isus, la jertfa Lui... la rănile Lui... la sângele Lui... la iubirea Lui cea fără margini?..

Stai o clipă, suflete dragă, și privește pe Mîntuitorul, privește la crucea Lui, pe care suferă chinul cel mai greu, pentru mîntuirea noastră!

Uite-L pe cruce, atîrnat între cer și pămînt, încununat cu cunună de spini, și în jurul Lui numai oameni plini de ură cari îl batjocoresc și rîd de Dînsul. Fața Lui cea strălucitoare de altă dată acum este palidă, palmuită și scuiată, fruntea îi este rînită de spini, trupul Lui plîpînd plin de vînată și rane se sprijinește numai în coie cari fac să i sîngereze rănile și mai tare, și sângele curge fără încetare pe lemnul crucii, ar vrea să-și plece capul, dar n'are unde. Sleit de puteri simte o sete grozavă și privind spre cei de jos cu glasul stîns de durere

Constantin cel Mare, ajuns împărat în anul 306, atunci ea merse la curtea împărătească unde se bucura de o cinste aleasă. Aici trăia mai mult în rugăciune și se ocupa doar cu creșterea fiilor vitregi a lui Constantin Horus.

În timpul soborului din Niceea, împăratul Constantin trimise pe mama sa în Ierusalim pentru al-larea Sfintei Cruci, dîndu-i tot tot de ce avea lipsă în acest scop.

Vremea era rece, căci era iarnă, și deși înaintată în vîrstă, totuși Sf. Elena plecă la Ierusalim. Tocmai acum, Palestina trăia vremuri grele, prin răscoalele deosebite ale Iudeilor, impresurările sângeroase ale Ierusalimului și măsurile aspre luate de învingători. În locul Ierusalimului, deja un nou oraș — Elia Capitolina — se ridica pe ruinele acestuia. Evreii erau siliți să se așeze prin împrejurimile Ierusalimului: prin Capernaum, Nazaret, Tiberiada etc... Creștinii din Ierusalim erau prigoniți la fel cu Evreii. Cu vremea noul oraș s'a umplut de călători veniți pe diferite căi din

Grecia, Siria, dar mai ales din Arabia. Patriarh în Ierusalim în acest timp era Macarie, care primi cu mare alaiu pe Sf. Elena.

Ajunsa în Ierusalim, ea voia cu orice preț să găsească locul suferințelor lui, Isus Hristos și mormîntul Său. „Să mergem, spunea ea, să vedem locurile unde picioarele sfinte ale lui Isus, au încetat de a mai păși”, dar spre marea ei mirare, nici un om nu putea să-i dea nici o îndrumare. Se cunoștea doar peștera în care s'a născut Isus. (Se zice că și azi se vede în această peșteră o groapă mare, despre care unii zic că ar fi mormîntul lui Adam; alții zic că aci a intrat steaua cea mare după două zile, dela nașterea lui Isus Hristos). Dar Sf. Elena nu descurajă. Adună un mare număr de credincioși cu care începu cercetările.

Se povestește că un Iudeu cu numele de Iuda, care știa multe dela moșii și strămoșii săi, venise și el în ajutorul Sf. Elena și după ce chibzui locul, la ordinul Sf. Elena începură săpăturile. Și

săpară mult, mult, dărîmăra multe clădiri, dar totul în zadar. Lucrătorii erau dezcurajați cu toții.

Într-o noapte — spune tradiția — i-s'a arătat în vis, împărătesei un inger care a îmbărbătat-o spunîndu-i: „Nu descuraja și vei reuși” și într'adevăr munca le-a fost binecuvîntată; fu descoperit mormîntul lui Isus în apropiere de ruinele templului Venus. Au fost găsite în această peșteră trei cruci: a lui Isus și a celor doi tâlhari: apoi cununa de spini și piroanele.

La aflarea lor Sf. Elena era cuprinsă de o bucurie nespuse de mare. Un singur gînd o neliniștea: care va fi crucea adevărată, crucea lui Isus Mîntuitorul? Pentru această patriarhul Macarie le duse pe toate trei în casa unei femei bolnave. Când aceasta pase mîna pe crucea a treia, se vindecă numai decât de boala sa. Toți cei de față au rămas încremeniți. Ieșind din casa femeii în stradă au zărit pe unii care dăceau la locul de odihnă veșnică pe un tînar. Macarie care avea o credință nezdruincată în

puterea Sf. Cruci, puse crucile rînd pe rînd pe pieptul mortului. La întăia nici că se mișcă mortul; la a doua la fel; dar, minunea, — la a treia învia mortul. Când au văzut aceasta, toți au căzut la genunchi și au sărutat crucea adevărată, crucea care vindecă și pe femeia bolnavă, crucea lui Isus. Fiind însă prea mulți oameni, Macarie a luat Sf. Cruce, a dus-o într'un loc mai înalt, ca toți s'o vadă, privind-o toți se rugau cu glas fierbînti „Cruzii Tale ne închinăm Hristoase și stînta învierea Ta o lăudăm și o mărim în veci Amin!” Deaceia Sf. Biserica prăznuiește la 14 Sept., înălțarea Sf. Cruci”. Sf. Cruce a fost pusă apoi într'o ladă de aur și dată spre păstrare patriarhului Macarie. St. Elena luă cu sine o parte din lemnul Crucii, canana cu spini și piroanele cu care Isus a fost restignit, și se întoarse la Constantinopol.

Evreul care descoperi locul unde a fost găsită Sf. Cruce se boteză, ajungînd un mare sfînt; Sf. Chiriac. Fuzese apoi patriarh

z'ce: „mi-e sete“, iar ei în loc de apă îi dau oțet și tiere amară, să bea.

Pe cruce Stăpânul veșniciei își dă sufletul său în mâinile Tatălui ceresc. Se cutremură pământul, soarele se întuneacă, mormintele se deschid și mulți morți învie, iar ostașul de pază de lângă cruce, înspăimântat spune: Cu adevărat acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.

Pe cruce... pe Golgota acolo a murit Domnul Isus, Răscum-părătorul lumii.

Iată, suflete, Domnul s'a jertfit pentru noi, pentru mântuirea noastră. Și glasul jertfei Lui răsună și astăzi și chiamă pe toți să vie: să vie să ia mântuire din izvoarele vieții veșnice. Vino, suflete iubit, la Isus, El e viu în vecii vecilor, iubeste-l pe El și nu uita niciodată jertfa Lui. Păzește cuvintele Lui cari dau viață și adu-ți mereu aminte de iubirea Lui, slujește Lui cu drag, și nu uita chinurile Lui niciodată... niciodată...

Vino suflete nsetat
La izvorul cel curat
Vino la Isus cel care
A răbdat dureri amare
Și în coastă-a fost împuns.

Te chiamă cu fruntea'n spini
Cu ochii de lacrimi plini
Vino, suflete drag, vino
La crucea de sânge plină
Acolo-i a ta lumină
Și mântuire deplină.

Plânge suflet păcătos
Și te roagă lui Hristos,
Nu mai sta de El străin
Fără El viața-i chin
El viața-ți îndulcește
Vino la El și-L iubeste
El de rău te mântulește.

IACOB SUCIU
plugar Valea Largă

al Ierusalimului S'arși sub sabia călăilor cruntului Iulia Apostatol.

În locul unde a fost găsită Sf. Cruce, Constantin zidi o biserică măreață. Sf. Elena mai cercetă și alte locuri curățindu-le de idoli și zidind multe biserici. La porunca ei se zidește o biserică mare pe mormântul Sf. Fecioare, așa că din ord'nul ei se fac peste 20 de biserici.

Nu mult, după întorcerea ei în Constantinopol, Sf. Elena muri în 18 Aug. anul 327 în vârstă de 80 ani. A fost înmormântată la Roma, iar după doi ani, rămășițele pământești au fost transportate în Constantinopol. Amintirea ei este în 21 Mai, când toți premilitarii își serbeză patronii: Constantin și Elena.

Ion Hila Luca

Italia a cerut armistițiu

După trei ani de luptă, guvernul italian al mareșalului Badoglio s'a hotărât să înceteze lupta.

Încă din 3 Septembrie, delegatul Italiei a fost semnat armistițiul, dar lucrul n'a fost anunțat decât în ziua de 8 Septembrie. Ieșirea Italiei din luptă a avut un deosebit răsunet, în lumea întreagă. În deosebi, lucrul acesta a adus oarecare îngrijorări în Germania, țară de care Italia era așa de legată.

Pentru a nu fi stânjenită, în continuarea luptei, cu Anglia și America, Germania s'a gândit să ia, pe unde a putut măsurile de lipsă.

În primul rând a încercat dezarmarea unităților italiene, care luptau alături de trupele germane.

Lucrurile a mers mai ușor, în partea de miazăzi a Franței și în Italia de miazănoapte.

Pe unele locuri au fost însă și lupte, căci o parte din soldații n'au voit să se supună Germanilor, ci au ascultat de ordinul mareșalului Badoglio și au întors armele împotriva trupelor germane.

S'a ajuns, prin aceste schimbări, ca Germanii să fie atacați de proprii lor camarazi.

Un guvern național fascist

S'a format, apoi, în aceste zile și un guvern național fascist, care cere soldaților și poporul italian să continue lupta alături de Germanii.

Până acum situația nu s'a limpezit. Comunicatele germane vestesc că o parte din Italia și chiar orașul Roma, după lupte cu armata italiană, a fost ocupat de Germanii. Deasemenea se mai spune că și o parte din soldații italieni se predau bucuroși Germanilor, unii pentru a continua lupta, alții pentru a fi lăsați acasă.

Deoarece potrivit armistițiului, tot pământul italian, poate fi folosit de Englezi și Americani, ca loc de unde să ducă mai departe războiul, armatele croate, împreună cu armatele germane

au ocupat și Dalmația, până la Marea Adriatică.

Cum a abzis dl Mussolini

Tot prin comunicate germane s'a arătat, că în 25 Iulie ducele Mussolini n'a abzis de voie bună, ci a fost răpit prin violenție. Anume, în ziua de 25 Iulie, după o ședință a marelui consiliu fascist, ducele Mussolini s'a dus la rege, pentru a-i cere depline puteri, în conducerea țării. Intrevederea cu regele a ținut 2 ore. Regele l-a ascultat până la sfârșit, apoi i-a cerut să abzică, pentru a veni la cârma statului mareșalul Badoglio. Ducele a declarat că nu se învoiește și că se va împotrivi chiar și armatei în timpul acestei convorbiri, din ordinul mareșalului Badoglio, a fost înlăturată garda fascistă, care îl apăra pe dl Mussolini, așa că pe când acesta eșise dela rege, a fost arestat, legat și dus cu o mașină de spital, la cazarma carabinerilor din Roma. De acolo, el a fost mutat apoi, în mai multe locuri pentru a nu i-se mai da de urmă.

Fuga dlui Mussolini

Lucrurile se petrecuseră ca în romane și tot așa trebuiau să se și sfârșească.

După ce le au purtat în mai multe locuri, oamenii guvernului s'au oprit cu dl Mussolini, într-o insulă, aproape de Roma. Acolo îl păziau ca pe o pradă de preț. S'a întâmplat însă că, locul unde era ascuns ducele, să fie descoperit de Germanii. Aceștia au făcut toate încercările pentru a-l elibera. Și mijlocul cel mai potrivit a fost cu avionul. Mai mulți parașutiști germani au coborât în insula unde era dl Mussolini, l-au răpit și l-au trecut în teritoriul ocupat de Germanii.

Unde se găsește regele și familia sa

După aceste întâmplări, regele și familia sa au plecat din Italia. Se spune că acum regele ar fi în Sicilia. Tot acolo ar fi și mareșalul Badoglio căruia Englezi îi cer să silească pe Italianii să pună pace.

Se războiesc frații

În urma acestor schimbări situația Italiei este încă destul de grea. Partizanii noului guvern fascist cer soldaților și poporului italian să fie alături de Germanii și să atace pe Englezi, chiar și pe soldații italieni cari nu vreau să se predea sau vreau să treacă de partea Englezilor și Americanilor. Deasemenea s'a dat ordin ca vapoarele sau avioanele italiene, cari vreau să treacă de partea Angliei, să fie atacate și oprite. Au și fost scufundate câteva vapoare italiene, cari voiau să treacă la Englezi, în Marea Mediterană de Răsărit.

Cu toate acestea turburări, războiul cu Germania continuă. Trupele engleze și americane au debarcat la Neapole și la Salerno.

Organizarea Europei

Suntem încă în război și nu știm care va fi sfârșitul. Totuși acela cari poartă acest război se gândesc cum se facă pacea și să organizeze lumea de mâine.

Germanii și aliații lor au un plan. La rândul lor și Americanii și Englezii își au socotelile lor. În desele întâlniri și sfătuiri de până acum, dnii Churchill și Roosevelt au avut timp să se înțeleagă și asupra acestui lucru. Necazul a fost numai, că celalalt tovarăș de război, dl Stalin n'a luat parte la aceste sfătuiri. Rusia își are socotelile ei. Acum Stalin se gândește să câștige mai întâi războiul. Nu-și ia niciun angajament pentru viitor. Politica Rusiei a trezit neliniște în țările vecine ei, cari se tem că în cazul unei biruințe bolșevice, vor fi lăsate în mâna bolșevismului.

Nu sunt bucuroși de politica rusească, nici chiar, unii dintre Englezi și Americani și tot mai mult se vorbește, că la sfârșitul războiului s'ar ivi o neînțelegere între Anglia, America și Rusia.

Englezii și Americanii se gândesc să facă, în partea răsăriteană a Europei, două state federative. Dintrunul ar face parte România, Bulgaria, Grecia, Serbia și Turcia; iar din celălalt

Ungaria, Polonia, Cehoslovacia și Bavaria.

Acest lucru are însă dorul că supără pe dl Stalin, care vrea să facă singur rânduiala în această parte a Europei.

Reorganizarea bisericii ortodoxe în Rusia

Din izvor oficial rusesc se vede că Stalin a avut în zilele trecute o întrevedere cu reprezentanții bisericii ortodoxe rusești, sub conducerea mitropolitului Moscovei, Sergie. La această întrevedere a luat parte și dl Molotov și s'a discutat reorganizarea bisericii ortodoxe și convocarea unui sinod pentru alegerea unui patriarh.

Sinodul s'a și ținut și a fost ales ca patriarh, mitropolitul Sergie.

Din cele auzite și întâmplare se vede că Stalin începe să-și dea seama că nu poate scoate credința din sufletul unui popor născut creștin.

Cuvântul Fuehrerului

În fața celor petrecute în Italia, dl Hitler s'a gândit să vorbească din nou.

În cuvântarea de acum domnia sa a arătat pe rând cum s'au petrecut evenimentele în Italia, cum a fost pregătită trădarea de către guvernul Badoglio și cum a fost dusă la îndeplinire. A adus, apoi, laude dlui Mussolini și a încheiat cu declarația că Germania și-a luat din vreme măsurile de lipsă și că nimic nu va putea învingea Germania.

Frontul din Răsărit

Ultimele știri venite din Răsărit spun că trupele rusești înaintează, în fiecare zi, cu pierderi grele. Germanii pentru a putea păstra frontul întreg, au evacuat și orașul Stalino. Luptele se dau în ținutul Donețului și sunt cât se poate de înverșunate. La Mius, Izlum și în Cuban sunt deasemenia lupte grele.

Ungaria face pace?

Vecina noastră dela Apus a început de o vreme încoace să facă ochi dulci Americanilor și Englezilor. O telegramă, venită din străinătate, spune că în Ungaria șefii partidelor politice au cerut regentului Horty să cheme parlamentul, care să discute modul, cum s'ar ajunge la o pace cu aliații.

Știrile săptămânii

Adunarea generală a Astrei se va ține anul acesta tot la Sibiu, în zilele de 25 și 26 Septembrie. Sâmbăta în 25 se vor aduna președinții despărțămintelor și vor asculta două conferințe, iară comitetul central își va ține ședința obișnuită. A doua zi, Duminică, după sf. liturghie se vor alege diferitele comisiuni și se vor face rapoartele. Invităm pe cetitorii noștri din jurul Sibiului, să ia parte la această adunare generală, care va avea de altfel numai caracter administrativ, fiindcă vremurile sunt foarte grele și nu ne dau voie să facem părăzi.

O faptă vrednică de urmat. Astă vară, în 27—29 Iunie, s'an adunat la Blaj elevii cari au făcut bacalaureatul în anul școlar 1917-18, adică înainte cu 25 ani, așa numita promoție „Augustin Calianu”. Cu acest prilej acești foști elevi au hotărât că vor crește, pe banii lor, un elev de liceu. Hotărârea și-au și adus-o la îndeplinire, plătiind ei înșiși toate cheltuielile unui elev de liceu din clasa întâia a liceului „sf. Vasile cel Mare” din Blaj. Ce frumoasă hotărâre! Ce pildă vrednică de urmat!

Doi copii arși de vii în podul unui grajd. În comuna Bocșa-Montană s'a spriș un grajd al locnitorului Mike Ștefan. Acoperișul fiind de șindriță, focul l-a cuprins în întregime. În timpul când vecinii încercau să stingă focul, s'au auzit din podul grajdului țipetele unor copii. Desfăcând acoperișul, au fost găsiți într'un colț doi copilași unul de 5 ani și unul de 6 ani, cari din cauza arsurilor muriseră.

S'au înecat într'un pârâu. Copilul Canton G. Bocude 10 ani și sora sa Maria în etate de 8 ani, au fost trimiși de părinții lor cu vitele la păscut, în hotarul comunei. Fiind prinși de o ploaie mare, copiii s'au hotărât să se întoarcă acasă, încercând să treacă pârâul din marginea satului. Cum pârâul crescuse mult, copiii au fost luați de viitura apei și înecați.

Ceva de necrezut: Dl învățător-director în penzionă Mihailu Izidor din comuna Lunca jud. T. Mică, a crescut și îngrijit, din ziua de 10 Iunie 1941, un pui de capră sălbatică fiind născut numai de 2 zile, până la data de 14 Oct. 1942, aproape un an și jumătate. Atunci a scăpat din lăchisoare în pădure, unde au petrecut aproape un an de zile. În dimineața zilei de 4 Sept. 1943, a venit singur prin grădinile locuitorilor, până la local

unde a crescut. Când l-a văzut Dl Mihailu, a strigat pe Doamna dânsului, care mergând către caprior îl strigă pe nume „Ghiță” și atunci s'a apropiat de dânsa, l-a prins cu mâinile pe după cap și așa l-a dus din nou la locul unde a crescut. Acuma-i mare, i-au crescut cornițele, numai că șchioapă de un picior.

Omorit de un taur lângă Zimșdara. Petru Crișan, văcarul comunei Saravale din județul Timiș, fiind cu vitele la pășunat în hotarul comunei, a încercat să despartă taurii de cireadă lovindu-i cu băta. Unul din tauri fiind lovit mai tare s'a întors și l-a împins așa de tare, încât necrocitul ciurdar a murit.

Și-a omorât părinții Tânărul Cosma Belcian, din comuna Saravale, din județul Timiș și-a lăunghiat părinții, cari voiau să-l desmoștenească. În urma rănilor primite, mama ucigașului a încetat din viață, iar tatăl său a fost dus la spital. — Iată ce este în stare să facă un tânăr lipsit de credința în Dumnezeu!

A dormit 27 de ani. În orașul Iohannesburg a murit de curând o femeie, care a dormit vreme de 27 de ani, cu o singură întrerupere foarte scurtă. Din cauza unei dragoste nfericite, ea a căzut într'un somn adânc, din care vreme de 27 de ani, nu s'a deșteptat decât vre-o câteva minute. La vârsta de 20 de ani, părinții s'au împotrivit la căsătoria ei cu un tânăr fermier. Tânărul s'a omorât de supărare, iar ea a căzut în somnul acesta, care a ținut atâția ani, după care a și cuprins-o somnul de veci.

Casa cu „strigoii”. În orașul Madrid, din Spania, a fost dărâmată, nu de mult, o casă pe care nu voia nimenea s'o cumpere, căci se spunea de cei fricoși că între zidurile ei s'ar sălășui strigoii. În cele din urmă s'o găsit totuși un cumpărător și pentru această casă. Și nu i-a părut rău de cele făcute. Dărâmand casa, pentru a zidi una nouă, el a găsit între zidurile ei o ladă, în care se aflau 33 kilograme de aur.

După 57 de divorțuri se căsătorește cu o surdă-mută. Largo Osmand, un bătrân din Buenos Aires, din Argentina, a întrecut pe toți în ce privește divorțurile. Până acuma el a divorțat de 57 de ori. Iatodeauna nevestele au cerut divorțul și vina care l-o găseau a fost, că l-au găsit prea închis la vorbă, își vedea mai mult de treabă și nu prea căuta la vorbele nevestelor. Totuși Osmand n'a pierdut cursul. El s'a însurat în curând, pentru a 58-a oară, cu o surdă-mută. Se poate că aceasta se va simți fericită, căci nu va mai aștepta ca să-i vorbească.

Pereche nu tocmai potrivită. La București s'a încheiat în zilele trecute căsătoria dlui dr. Vasile D. Poppa, de 70 de ani, cu dna Constanța Lupu, de 26 de ani. După cum vedem noua pereche nu se cam potrivește la vârstă.

Un nepot grăbit Petru Pușcaș, de 18 ani, originar din Cisteiu, s'a înțeleș cu mătușă sa, ca aceasta să-i lase moștenire 4 jugăre de pământ. În schimb el s'a obligat s'o întreție cât trăiește. Înțeleșul a fost bun, numai că tânărul Petru a fost cam grăbit să moștenească. Și pentru că mătușă nu mai voia să moară, s'a gândit s'o trimită el pe lumea cealaltă. A încercat s'o otrăvească, dar a fost descoperit și arestat.

Holeră în China. Holera este o boală grea, care poate bântui cu lunile sau cu anii, pe regiuni întinse dintr'o țară, omorând sute de mii sau chiar milioane de oameni. Când se ivește boala aceasta, știința medicală este aproape neputincioasă și doctorii nu mai știu ce să facă. Se spune că într'o parte a Chinei, în regiunea Peking, a izbucnit această grozavă boală.

DOCTORUL SATELOR

Soarele

— Vindecarea rănilor —

Acelaș: strălucitor, bun, dă-tător de viață și sănătate a rămas „soarele”. El nu se schimbă dela o zi la alta, și, nici după vremurile de liniște și pace ori de ură ale războaielor.

Soarele trezește din adormire colțul de iarbă primăvara, face să înfrunzească pomii, întărește oasele puilor și ale copiilor, și, deosebit de toate acestea, *vindecă rănilor vitejilor*.

De doi ani și mai bine, neamul prin ceace are mai tânăr, voinic și curat la suflet sângerează pe câmpurile de luptă. Spitalele — cuprinse ca de un junghi — au gemut din greu, de grozăvia rănilor sângerânde, și, să nu pierdem din vedere, că pe poarta lor, atâți dintre cel rămași în viață au plecat cu rănilor nevindecate pe deplin.

Cu gând, de a fi de folos „camarazilor”, cari cu a lor sânge au udat stepele rusești și spălat rușinea, ce ne-au aruncat-o în față „cei fără Dumnezeu”, — odată cu durerea în suflet, de a ne despărți frați de frați — scriu cele ce urmează.

Soarele, prin razele sale cu deosebire prin razele așa zise „ultra-violete”, face cu adevărat minuni de vindecare. Trebuie

adecă să se știe că lumina soarelui este făcută din amestecul celor șapte feluri de raze, cele șapte culori: roșu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo și violet, adică culorile ce se văd în curcubeu, că doar curcubeul nu este altceva decât lumina soarelui, ce trece prin picurii de apă și desfăcută în culorile ce le vedem pe bolta cerească, picurii ce se află în aer deasupra capului nostru, probă că atunci când soarele se află la sfîntit, curcubeul se vede spre răsărit.

Camarazii, a căror rani primite pe câmpul de luptă, nu s'au vindecat, fie că rana a fost prea întinsă, fie că a fost atins osul și a făcut aprindere la măduva osului zisă „osteomielită”, ori că în trup au mai rămas schije, este bine să știe, din vreme, că soarele vindecă totul, ba mai mult, ajută chiar ca și schije să fie mișcate dela locul lor de oprire.

Suntem în luna Septemvrie, se apropie toamna și vine iarna, aceea țin să atrag luarea aminte, celor mulți dintre cei cari au avut norocul de a scăpa în viață, dară cu sănătatea sdruncnată și cu dureri în oase, că iarna nu trebuie așteptată cu nepăsare. Iarna, durerile ce le-au căpătat în gropile individuale — stând, cu a lor umezeală și răceală, cu pământul strâns lipit de trup, să nu te atingă mitraliera avionului ori brandul să nu-ți cadă oaspe lângă tine, pământ ce uneori te pătrundea ori înțâpa ca și cu sulița, dară n'aveai ce face, trebuia să rămâi locului, — toate aceste dureri se vor trezi din nou în trupurile noastre, de aceea, și deosebit de aceasta, mai ales camarazii cu rani deschise, să nu uite a face așa zisele „băi de soare”.

Soarele, vară fiind, ne scaldă pe toți în puterea razelor sale, numai că un lucru trebuie știut, și anume, că razele ultra-violete, adică acele raze cu putere vindecătoare, nu trec prin îmbrăcăminte, fie ea cămașa chiar numai de grosimea unei foițe de țigări. Va trebui deci, să nu ne mai rădem de „domnii” satului cu ale lor așa zisele „băi de soare”, ci să luăm pildă și unde ne vom afla, acasă ori la munca câmpului, — respectând bine înțeles marginea bunei cuviințe — să ne desbrăcăm peste tot și să facem băi de soare.

Băile de soare se vor face de

preferință dimineața și așa că în prima zi vom sta desbrăcați la soare câteva minute și apoi treptat, treptat, pe măsură ce pielea se obișnuiește, vom sta ore întregi, după cum are omul vreme. Deosebit de băile de soare — ca trupul să lupte cu deplin succes în a-și închide rănilile și vindeca durerile — are lipsă și de „vitamine”, adică de niște materii ce se găsesc în fructe și verdețuri, pe cari, vară fiind, le vom mânca nefierite.

Cât despre rana însăși, dela sine se înțelege că rana se va pansa curat, așa cum se făceau pansamentele în spital. În timpul băii de soare rana se va desface de pansament, așa ca razele soarelui să bată cât mai mult pe ea, și de se poate păzi de praf și muște, ziua întreagă este bine a umbla cu rana nepansată, ca soarele să poată lucra în deplină libertate și cu toată puterea.

**

Țara noastră — mândra noastră țară, cea pentru care ne-am făcut și ne vom face „datoria” — ce nu are ea sub soare? Munți înalți, cu toate bogățiile pământului, câmpii mănoase și mari, țara noastră are. Dacă astăzi trebuie să ne mulțumim, a ne căuta de sănătate, a face acasă „băi de soare”, mâne, să nădăjduim că Domnul ne va da pacea — vom avea „victoria” — și atunci vindecarea rănilor și durerile din oase — pentru cari nu sunt leacuri în farmacie — le vom căuta leacul la marginea mării, unde soarele, are o putere însuțit de mare de vindecare.

Dr. Ioan Frățilă

No. 1041—1943

Arendări de moșii

Capitulul Metropolitan Român Unit din Blaj dă în arendă, începând cu anul 1944, următoarele proprietăți:

1. Moșia fundațiunii Alexandru Șterca Șuluțiu, din hotarul comunei Cenade, Județul Târnava mică, în suprafață de 235 jugăre, teren arabil fânaș și pășune.

Moșia are și toate clădirile necesare.

2. Moșia Fundațiunii Ioan Mica Moldovan, din hotarul comunei Cergăul mic, în suprafață de 183 Jugăre teren arabil și cositor.

Și această moșie are clădirile necesare exploatarei agricole.

Arendarea acestor moșii, se poate face și separat, pentru fiecare și împreună, dată fiind apropierea lor una de alta.

Eventual se poate arenda și întreg inventarul viu și mort, aflător la aceste moșii.

Termenul de arendare este de 6 (șase) ani.

Arenda se va oferi în grâu, care se va calcula și se va plăti cu prețul oficial, dela 1 Octomvrie a fiecărui an, sau dacă nu va mai fi preț oficial pe prețul de pe piața Blajului, la acea dată.

Cei cari reflectează la arendarea acestor moșii vor înainta Capitlului Metropolitan din Blaj ofertele lor închise, separate pentru fiecare moșie, până la data de 15 Octomvrie, 1943, timbrate conform legii.

Capitulul nu este legat de nice o ofertă, putând să aleagă, din mai multe, pe aceea care vrea, chiar dacă oferta ar fi mai mică decât altele, și putând să le respingă pe toate.

Arendașul va trebui să respecte în ce privește, exploatarea moșiei, toate dispozițiile impuse în mod natural și prin legi pentru o bună și rațională exploatare.

Ofertantul, a cărui ofertă va fi acceptată, trebuie să depună la Capitlu, odată cu iscălirea contractului, o garanță egală cu arenda pe un an de zile a moșiei.

Informațiuni mai detaliate se pot vedea la Cancelaria Administrației centrale Capitulare în Blaj.

Blaj din ședința Capitulară dela 16 August 1943. 99 (2-2)

Prepozit capitular,
Dr. VICTOR MACAVEIU.

Șc. Normală Rom. Unită de Învățătoare
Blaj

Aviz

La școala de aplicație de pe lângă școala normală de învățătoare din Blaj este un post vacant de învățătoare care poate fi ocupat prin concurs. Concursul se va ține în ziua de 20 Septemvrie a. c. la București iar rezultatul împreună cu actele necesare (copie a diplomei de capacitate, extras de naștere, extras de botz) va fi înaintat Preaveneratului Ordinariat Arh. episcopesc din Blaj pentru numire.

Blaj, 10 Septemvrie 1943.
100 1-1 Direcțiunea.

România
Judecătoria de Pace Mixt Blaj c. f.

Nr. 1754/943 c. f.

Publicațiune suplimentară de
licitațiune

În cauza de executare a urmăriței „Albina” Institut de credit și economie s. a. din Sibiu, îndreptată contra urmăritului Harșan Ioan iunior pentru suma de lei 7800 capital și accesorii.

Cauză în care s'a ordonat licitația, prin publicația Nr. 220/943 din 6 Aprilie 1943, fixându-se a se ține licitația în ziua de 18 Septemvrie 1943 la secția c. f. str. Regele Ferdinand Nr. 2, asupra imobilelor cuprinse în c. f. al comunei Cergăul Mare în protocolul c. f. Nr. 415, 447, 448, 675, 914, cu prețul de strigare din publicațiunea Nr. 220/943 c. f.

Se aduce la cunoștință publică, că în baza § 167 legea LX din 1881 această licitație se va ține și în scopul încasării creanței de 9532 lei capital redus și accesorii a

urmăritoarei Banca Târnăveană s. a. succ. sala Blaj, fosta casă de economie s. a. Blaj.
Se va comunica celor interesați în cazca
Dată în Blaj, la 30 August 1943.
ss. Coriolan Ilieș
Judecător
101 (1-1) s. A. Băiș
Dir. c. f.

Comisiunea Județeană pentru administrarea
bunurilor C. N. R. din Blaj, Jud. Târn-Mică.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 4 Octomvrie 1943 orele 10 se va ține la sediul Comisiunii Județene, licitație publică pentru arendarea pe termen de 2 ani a următoarelor bunuri agricole.

Jud. Târnava Mică, comuna Crăciunel de sus, fostul proprietar Deutsch Adalbert arabil și vie 62 ha, arenda anuală pentru teren 250.000 Lei;

Jud. Târnava Mică comuna Hărăngiu fostul proprietar Iacob și Eugen Weisburg arabil 86 ha, 2700 mp. arenda anuală pentru teren 350.000 Lei, pentru inventar 25.000 Lei.

Jud Târnava Mică comuna Giulus fostul proprietar Elec Ludovic și Edmund Krausz arabil 137 ha, 490 mp. arenda anuală pentru teren 500.000 Lei.

Ofertanții trebuie să fie de origine etnică română și vor depune garanția de 10% la valoarea arenzii pe doi ani. Oferta trebuie făcută integral indiferent de categoriile de teren din care se compune moșia, menționându-se separat suma oferită pentru folosința clădirilor și inventarului existent la data arenzării. C. N. R.-ul își rezervă însă dreptul de a lichida inventarul viu și mort supus stricăciunii, în condițiunile legii 398/1942, dându-se arendașului drept de preferință la adjudecarea definitivă. În acest caz i se va scădea din arenda, o sumă proporțională cu arenda inventarului și cu timpul în care arendașul a fost privat de folosința lui. La vii inventarul face parte integrantă din proprietate, oferta pentru inventar se va face însă tot separat. Noul arendaș este obligat a despăgubii pe arendașul a cărui contract a expirat cu valoarea investițiilor ce a făcut prin arături, fosări, țări etc. Persoana asupra căreia se va judeca definitiv, este obligată ca în termen de 10 zile dela data comunicării, să suneze contractul de arenda, plătiind toate taxele de contract și impozitele legale, precum și cheltuielile de publicație în ziare și Mon. Oficial, dela început și până la adjudecarea definitivă.

Condițiunile și obligațiunile se găsesc în caetul de sarcini dela C. N. R. Serv. Licitatiilor și la Sediul Comisiunii Județene respective. Pentru bunurile din jud. Târnava Mică licitația se va face la sediul Comisiunii Județene Blaj, Stt. Regina Maria Nr. 8.

Administrator general:
V. ARIEȘAN

Aviz

Magazinul Octavian Dragea, din Blaj, caută un ucenic. De preferat sunt băieții isteți.

102 (1-1)

Poșta gazetelor

Un cetitor ne-a spus cu gura, iar vreo 3-4 ne-au scris că ei abuz de gazetă, fiindcă am prea scumpit-o. Să le fie de bine! Am scumpit o cu 40 de Lei la an, dar nouă ne-au scumpit tiparul cu 30%, iară cetitorii noștri și-au scumpit mărfurile neasemănat mai mult. Cu o pereche de pul mîjlocii sau cu 20 de ouă primești și citești 52 numeri de gazetă la an. Asta-i scump? Și apoi mai gândească-se acești scumpi și sgârșiți puțin și la suflet. Că doară sufletul e vrednic și el cel puțin 400 Lei la an. Ori nu?

L. V. A. Boada: Articolul D-Voastre „O întâmpinare” nu se poate publica, fiind scris într-o formă inaccesibilă cetitorilor din popor. Cazul din comuna D. V. ar fi mai bine să-l semnalăm celor în drept, pentru a se lua de acolo măsurile cuvenite